

Apibendrintų Kavagučio erdvę geometrija

E. Mazėtis (VPU)

Ivadas

Kaip žinoma, Euklido erdvėje kreivės lanko ilgio diferencialas išreiškiamas homogeniniu antrojo laipsnio polinomu, kurio argumentai yra taško koordinacijų diferencialai. P. Finslerio apibendrinimo esmė yra ta, kad jis minėtą polinomą pakeitė bet kokia homogenine taško koordinacijų funkcija. A. Kavaguti nagrinėjo atvejus, kai ši funkcija priklauso ir nuo aukštėsių eilių diferencialų. Tokių erdvę geometrija yra gana detaliai išnagrinėta (žr. apžvalginius straipsnius [1] ir [3]). H. Rundas darbe [2] pasiūlė apibrėžti Finslerio erdvės metriką nebūtinai homogeninės metrinės funkcijos pagalba, išdėstė tokį apibendrintų metrikų teorijos pagrindus. Šiame darbe apibrėžiama analogiškai apibendrinta metrika antrosios eilės Kavagučio erdvėje, konstruojama minėtos erdvės vidinių afininių siečių teorija, apibrėžiamos vidinės tensorinės struktūros ir tiriami jų pilnojo integruojamumo kriterijai. Kadangi Kavagučio erdvė yra atskiras normalizuotų antrosios eilės liestinių sluoksniuočių T^2V_n atvejis, tai šiame darbe remiamasi erdvę T^2V_n geometrijos pagrindiniai faktai, išdėstyti autorius darbuose [4] ir [5].

1. Apibendrinta Kavagučio erdvė

Tegul K_n . n – matė diferencijuojama daugdara, T^2V_n – jos antrosios eilės liestinė sluoksniuotė. K_n -vadinsime apibendrinta Kavagučio erdvę, jei jos bet kokios parametrizuotos kreivės $x^i = x^i(t)$, $i = 1, 2, \dots, n$, lanko ilgis skaičiuojamas metrinės funkcijos $F : T^2V_n \rightarrow \mathbb{R}$ pagalba tokiu būdu

$$s = \int_{t^2}^{t^1} F(x^i, y^i, z^i) dt \quad (1)$$

čia $y^i = \frac{dx^i}{dt}$, $z^i = \frac{1}{2} \frac{d^2x^i}{dt^2}$, o funkcija F tenkina šias sąlygas:

1. F yra diferencijuojama pagal visus $3n$ argumentus bent iki šeštos eilės.
2. F yra teigiamai, t.y. $F(x^i, y^i, z^i) > 0$, jei $y^i \neq 0, z^i \neq 0$.
3. Kvadratinė forma $\frac{\partial^2 F^4}{\partial x^i \partial x^j} \xi^i \xi^j$ yra teigiamai apibrėžta bet kokiam erdvės K_n liečiamajam vektoriui $\xi = (\xi^1, \xi^2, \dots, \xi^n)$.

4. Funkcijos F^4 hesianas $\det \left\| \frac{\partial^2 F^4}{\partial x^i \partial x^j} \right\|$ yra erdvėje K_n nelygus nuliui.

Iš pateiktojo apibrėžimo galima daryti išvadą, kad Kavagučio erdvės K_n geometrija gali būti nagrinėjama kaip geometrija antrosios eilės liečiamujų sluoksniuočių, normalizuotų metrinės funkcijos F pagalba.

Pažymėję $\partial_i = \frac{\partial}{\partial x^i}$, $\partial_i^* = \frac{\partial}{\partial y^i}$, $\partial_i^{**} = \frac{\partial}{\partial z^i}$, galime apibrėžti simetrinių tensorių

$$g_{ij} = \frac{1}{4} \partial_i^* \partial_j^* F^4 = F^2 \partial_i^* \partial_j^* F + 3F \partial_i^* F \partial_j^* F. \quad (2)$$

Salyga (4) reiškia, kad šio tensoriaus determinantas $\det \|g_{ij}\|$ yra nenulinis, todėl egzistuoja atvirkštinis tensorius g^{ik} toks, kad $g_{ij} g^{ik} = \delta_j^k$. Tensorius g_{ij} yra vadinamas apibendrintos Kavagučio erdvės K_n metriniu tensoriumi. Tokiu būdu erdvėje K_n apibrėžiama metrika ir ši erdvė tampa metrine erdve.

2. Erdvės K_n afininės siety

Tegul H_i^{*k} yra tensoriaus

$$H_j^i = g^{pi} y^q \partial_j^* g_{pq} \quad (3)$$

atvirkštinis tensorius, tai dvejetas (Γ_j^i , M_j^i)

$$\Gamma_j^i = H^{*i} p g^{kp} y^h \partial_j^* g_{kh},$$

$$M_j^i = z^k \partial_k^* \Gamma_j^i + \frac{1}{2} y^k \partial_k^* \Gamma_j^i + \frac{1}{2} \Gamma_k^i \Gamma_j^k$$

apibrėžia erdvės K_n diferencialinės geometrinės tiesinės sieties objektą. Jei $\omega^i, \Theta^i, \Psi^i$ – antrosios eilės liestinės sluoksniuotės invariantinės 1-formos (žr. [4]), tai šio objekto komponentės tenkina tokias diferencialines lygtis

$$d\Gamma_j^i - \Gamma_k^i \omega_j^k + \Gamma_j^k \omega_k^i - \Theta_j^i = \partial_k \Gamma_j^i \omega^k + \partial_k^* \Gamma_j^i \Theta^k + \partial_k^{**} \Gamma_j^i \Psi^k, \quad (5)$$

$$dM_j^i - M_k^i \omega_j^k + M_j^k \omega_k^i - \Gamma_j^k \Theta_k^i - \Psi_j^i = \partial_k M_j^i \omega^k + \partial_k^* M_j^i \Theta^k + \partial_k^{**} M_j^i \Psi^k.$$

Kaip įrodyta darbe [4], tiesinės sieties (Γ_j^i, M_j^i) komponenčių diferencialiniai tėsiniai visada indukuoja Kavagučio erdvės K_n dvių afininių siečių objektus

$$\begin{aligned}\Gamma_{ij}^k &= \partial_j^i \Gamma_i^k - \Gamma_j^h \partial_h^i \Gamma_i^k, \\ \Gamma_{ij}^{''k} &= \partial_i^j \Gamma_j^k - \Gamma_j^h \partial_i^h \Gamma_h^k.\end{aligned}\quad (6)$$

Šios afininės sietys yra klasikinės Bervaldo afininės sieties Finslerio erdvėse analogai, jų komponentės tenkina tokias diferencialines lygtis

$$d\Gamma_{ij}^k - \Gamma_{pj}^k \omega_i^p - \Gamma_{ip}^k \omega_j^p + \Gamma_{ij}^p \omega_p^k - \omega_{ij}^k = \partial_p \Gamma_{ij}^k \omega^p + \partial_p^i \Gamma_{ij}^k \Theta^p + \partial_p^j \Gamma_{ij}^k \Psi^p \quad (7)$$

Metrinio tipo afininę sietį ($\Pi_{ij}^k, C_{ij}^k, D_{ij}^k$) apibrėžime tokiu 1-formų pagalba

$$\omega_j^{*i} = \omega_j^i + \Pi_{jk}^i \omega^k + C_{jk}^i (\Theta^k + \Gamma_p^k \omega^p) + D_{jk}^i (\Psi^k + \Gamma_p^k \Theta^p + M_p^k \Psi^p), \quad (8)$$

reikalaudami, kad metrinio tensoriaus g_{ij} kovariantinė išvestinė šios sieties atžvilgiu būtų lygi nuliui, o sieties koeficientai būtų simetriški.

Pažymėjė

$$\begin{aligned}\partial_i^\Gamma &= \partial_i^j - \Gamma_i^k \partial_k^j - (M_i^k - \Gamma_p^k \Gamma_i^p) \partial_k^j, \\ \partial_i^{''\Gamma} &= \partial_i^j - \Gamma_i^k \partial_k^j,\end{aligned}$$

gaumame tokias šios sieties komponenčių išraiškas

$$\begin{aligned}\Pi_{jk}^i &= \frac{1}{2} g^{ip} (\partial_k^\Gamma g_{jp} + \partial_j^\Gamma g_{kp} - \partial_p^\Gamma g_{jk}), \\ C_{jk}^i &= \frac{1}{2} g^{ip} (\partial_k^{''\Gamma} g_{jp} + \partial_j^{''\Gamma} g_{kp} - \partial_p^{''\Gamma} g_{jk}), \\ D_{jk}^i &= \frac{1}{2} g^{ip} \partial_j^i g_{kp}.\end{aligned}\quad (9)$$

Dydžiai Π_{jk}^i sudaro afininies sieties objektą, o C_{jk}^i ir D_{jk}^i yra tensoriai. Sukonstruota afininė sietis ($\Pi_{jk}^i, C_{jk}^i, D_{jk}^i$) yra Kartano afininės sieties Finslerio erdvėje analogas.

3. Tensorinių laukų liftai

Jei $A, B, C, \dots = 1, 2, \dots, 3n$, $x^{n+i} = y^i$, $x^{2n+i} = z^i$, tai Kavagučio erdvės K_n tensorinis laukas $T_B^A(x^A)$ lokaliose bazėse (dx^A, ∂_A) užsirašo taip

$$\begin{aligned}
 T = T_B^A \partial_A \otimes dx^B &= T_j^i \partial_i \otimes dx^j + T_{n+j}^i \partial_i \otimes dy^j + T_{2n+j}^i \partial_i \otimes dz^j \\
 &+ T_j^{n+i} \partial_i \otimes dx^j + T_{n+j}^{n+i} \partial_i \otimes dy^j + T_{2n+j}^{n+i} \partial_i \otimes dz^j \\
 &+ T_j^{2n+i} \partial_i'' \otimes dx^j + T_{n+j}^{2n+i} \partial_i'' \otimes dy^j + T_{2n+j}^{2n+i} \partial_i'' \otimes dz^j.
 \end{aligned} \tag{10}$$

Tokiu būdu tensoriui T_B^A atitinka matrica

$$T = \left\| T_B^A \right\| = \begin{vmatrix} T_j^i T_{n+j}^i T_{2n+j}^i \\ T_j^{n+i} T_{n+j}^{n+i} T_{2n+j}^{n+i} \\ T_j^{2n+i} T_{n+j}^{2n+i} T_{2n+j}^{2n+i} \end{vmatrix} \tag{11}$$

Normalizuotose bazėse

$$\{\partial_i^\Gamma, \partial_i^{n\Gamma}, \partial_i^{2n\Gamma}\} \text{ ir } \{dx^i, Dy^i = dy^i + \Gamma_k^i dx^k, Dz^i = dz^i + \Gamma_k^i dy^k + M_k^i dx^k\}$$

šis tensorius turi tokią išraiška

$$\begin{aligned}
 T = t_B^A \partial_A^\Gamma \otimes Dx^B &= t_j^i \partial_i^\Gamma \otimes dx^j + t_{n+j}^i \partial_i^\Gamma \otimes Dy^j + t_{2n+j}^i \partial_i^\Gamma \otimes Dz^j \\
 &+ t_j^{n+i} \partial_i^{n\Gamma} \otimes dx^j + t_{n+j}^{n+i} \partial_i^{n\Gamma} \otimes Dy^j + t_{2n+j}^{n+i} \partial_i^{n\Gamma} \otimes Dz^j + t_j^{2n+i} \partial_i^{2n\Gamma} \otimes dx^j \\
 &+ t_{n+j}^{2n+i} \partial_i^{2n\Gamma} \otimes Dy^j + t_{2n+j}^{2n+i} \partial_i^{2n\Gamma} \otimes Dz^j.
 \end{aligned} \tag{12}$$

kurioje koeficientai prie bazinių operatorių $t_j^i, t_{n+j}^i, \dots, t_{2n+j}^{2n+i}$ yra tensoriai. (10) ir (12) lygybėse sulyginę koeficientus prie tiesiškai nepriklausomų bazinių operatorių, gaumame lygybes, išreiškiančias abipus vienareikšmišką atitinkamybę, kuri bet kuriems devyniems tensoriams $t_j^i, t_{n+j}^i, t_{2n+j}^i, t_j^{n+i}, t_{n+j}^{n+i}, t_{2n+j}^{n+i}, t_j^{2n+i}, t_{n+j}^{2n+i}, t_{2n+j}^{2n+i}$ priskiria tensorių T_B^A . Ši atitinkamybė vadinama minėto devynių tensorių rinkinio (Γ, M) liftu.

Pastebėkime, kad analogiškas liftų konstravimo būdas gali būti pritaikytas ir bet kokio valentingumo tensoriams. Pvz., darbe [4] tokie liftai buvo sukonstruoti Kavagučio erdvės K_n metriniam tensoriui g_{ij} ir g^{ij} .

4. Vidinės tensorinės struktūros

Sakoma, kad apibendrintoje Kavagučio erdvėje K_n apibrėžta tensorinė struktūra, jei duotas tensorinis laukas T_B^A , tenkinantis sąlygas

$$T_B^A T_C^B = \lambda \delta_C^A, \quad \lambda \in \{-1, 0, 1\} \tag{13}$$

Jei $\lambda = -1$, tai tokia struktūra yra vadinama beveik kompleksine, jei $\lambda = 0$ – beveik dualiaja struktūra, o kai $\lambda = 1$ – beveik dviguba struktūra.

TEOREMA 1. Apibendrintoje Kavagučio erdvėje K_n egzistuoja vidinės beveik dvigubų ir beveik dualiųjų tensorinių struktūrų šeimos, kurių struktūriniai tensoriai išsireiškia per erdvės K_n metrinio tensoriaus komponentes.

Jei $\Gamma = \left\| \Gamma_j^i \right\|$, $M = \left\| M_j^i - \Gamma_k^i \Gamma_j^k \right\|$, E - vienetinė matrica, tai matrica,

$$J_1 = \begin{vmatrix} E & -2\Gamma & 2\Gamma^2 \\ 0 & -E & 2\Gamma \\ 0 & 0 & E \end{vmatrix}$$

apibrėžia beveik dvigubos tensorinės struktūros tensorių, tuo tarpu beveik dualios struktūros struktūrinis tensorius yra toks

$$J_2 = \begin{vmatrix} \Gamma & -\Gamma^2 & M \Gamma^* \\ E & -\Gamma & 2M \\ 0 & 0 & 0 \end{vmatrix}.$$

TEOREMA 2. Tenzorių J_1 ir J_2 pagalba apibrėžtos tensorinės struktūros yra pilnai integruojamos tada ir tik tada, kai afinioji sietis Γ_{jk}^i yra simetriška, o tiesinės sieties kreivumo tensoriai $R_{pq}^i = 2\partial_{[p}^{\Gamma} \Gamma_{q]}^i$ ir $K_{pq}^i = \partial_p^{\Gamma} \Gamma_q^i$ yra lygus nuliui.

Išvada. Jei apibendrintoje Kavagučio erdvėje K_n tensorinės beveik dvigubos ir beveik dualios struktūros yra pilnai integruojamos, tai afiniosios sietys Γ_{jk}^i ir Γ_{jk}^{*i} sutampa.

LITERATŪRA

- [1] C.I. Ispas *Finsler–Cartan–Kawaguchi Spaces*, Proc. Nat. Semin. Finsler Spaces, Brasov, Febr. 1980, Timisoara, 1981, 77 - 106.
- [2] H. Rund *The Hamilton–Jacobi theory in the calculus of variations*, London, N.Y.D. Van Nostrand, 1966.
- [3] В.И. Близников *Пространства Финслера и их обобщения*, Алгебра, Топология, Геометрия, Итоги науки ВИНИТИ АН СССР, Москва, 1969, 75-125.
- [4] Э.Б. Мазетис *Некоторые вопросы геометрии касательного расслоения и касательного расслоения второго порядка, кандидатская диссертация*, Вильнюс, 1993.
- [5] Э.Б. Мазетис *О внутренних тензорных структурах касательного расслоения второго порядка*, Liet. Matem. Rink., 36, Nr.4, 1996, 512-523.

Zur Geometrie allgemeinen Kawaguchischen Räumen

E. Mazetis

In dieser Arbeit definiert man die allgemeine Metrik in Kawaguchischen Räumen zweiter Ordnung und konstruiert man Theorie seinen affinen Zusammenhängen. Beweist, dass in diesen Räumen innere Tensorstrukturen existiert, und Forderungen für ihre Integralität festgestellt.